

ADRIAN POPESCU

Fürdőszobában

Franz. J., Franz K. és Franz H. fürödnek

*Az első, a császár schönbrunni lakosztálya
márvány fürdőmedencéjében ül,
a víz előírás szerint 28 fokos,
hat komorna várja bolyhos törölközőkkel.*

*Szűk betoncellában topog a másik,
a mattüveg ablakocskákon rácsok,
a víz jéghideg, a plafon alacsony,
F. a zárt ajtót kémleli nyugtalanul.*

*A harmadik Franz egy tanácsi,
amúgy lakályos garzonban él,
a zománcos ülőkádban most éppen
csuklóján az ereket nézegeti.*

*A császár a naszódi határőröktől
kapott híreken mereng a langyoska vízben,
meg hogy építtessen-e kerti lakot
az ablakon át odalátszó Gloriette mellé.*

*Franz K. meztelen talpával odapöccint
egy fekete csótányt a lefolyóhoz,
majd elkezd dörömbölni az ajtón,
senki se húzza félre a reteszt.*

*F. H. meggondolja magát, kiszáll a vízből,
olyan, mint egy hanyatláskori római császár,
végigdörgöli hátát a törölközővel,
a pengét gondosan elteszi.*

*Bal csuklóját a kvarcóra diszkrét
szíjába bújtatja, megfésüli faunszakállát,
elmegy hazulról, levonatokat javít
a nyomdában, veszekszik, beül sörözni.*

*Ám mindvégig az otthoni kádra gondol,
akár egy bazsalikomillatú ágyra,
Níluson ringó bárkára, asszonyi öltre,
mindent elnyelő sírgödörre.*

Bálok

*A bálokon ott táncolt
apám is Bukovinában.*

*Románul, oroszul,
németül, ruténul,
jiddisül no meg lengyelül
ment a szünetekben a szó.*

*A nagytermek tükrei
millió szilánkera törtek.*

*A vakító gallérú ifjakat
elragadta az örvény.*

*Démon söpört végig a házakon:
a nők vörösre sírták szemüket,
az oszlopok berogytak,
a tetőket leszaggatta a szél.*

*Ahonnán megnyitották a táncot:
a márványlepcsőn hajuknál fogva
vonszoltak alá embereket.*

*A barokk szobron az előcsarnokban
ott szárad most is az utolsó
bálkirálynő homloka vére.*

*Komódok titkos zárait
feszítették fel szuronyok,
csizmatalpak alól
sikoltott égre a selyem.*

*Apám hordágyon feküdt
múlt és jövő között egy kisállomáson,
kikapcsolta a vérlucskos jelent.*

*Katonák s legyek, '44 nyara.
Az ifjú test
teli aknaszilánkkal, földdel.*

*Szebenben épült fel végül
egy hadikórházban,
ott veszett el a távcsöve
s ki tudja, még miye.*

*Köszöni, jól táncol ma is,
nem úgy, mint én. Na de egy bálba
azért elmennék vele szívesen*

Bukovinába.

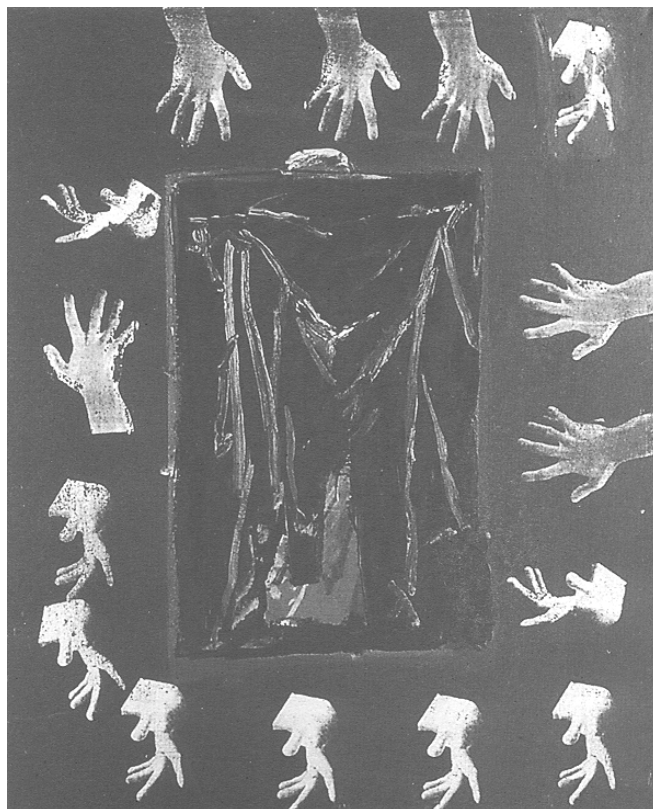
Égiek, alvilágiak

*Fiam osztályában, a táblán felirat:
istenek: égiek és alvilágiak.
Leroskadok a padba, kusza firka.
Ugyan kinek szolgáltam ifjan én?
Persze az égieknek.*

*De jócskán túl az életút felén
a lentiekhez vagyok közelebb.
Uram, van-e még időm visszatérni
az égiek közé, mielőtt élttem elveszed?*

NÉMETI RUDOLF fordításai

Popescu, Adrian (1947, Cluj/Kolozsvár): költő, próza- és esszéíró. Szülővárosában szerzett bölcsészdiplomát; a legendás Echinox egyik alapítója. A Steaua című irodalmi havilap belső munkatársa; verseiből Farkas Árpád tolmácsolásában jelent meg magyar nyelvű válogatás.

VICTOR GABRIEL RĂCĂȚĂU – MIHAI POP